Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 27, 1978 No. 208. VOL. LXXXV.

ЗАКЛИК
ІЄРАРХІЇ УКЦЕРКВИ В ЗСА В СПРАВІ ЗБІРКИ НА СКВУ

Слава Ісусу Христу!
До
Високопреподобних і Всечесних Отців і Вірних філядельфійської Митрополії

Високопреподобні, Всечесні Отці та Дорогі в Христі Браття й Сестри!

У днях 23-26 листопада 1978 року, відбудеться в Ню Йорку Третій з черги Світовий Конгрес Вільних Українців. Це має бути велика маніфестація живучости української громади у вільному світі.

Перший Світовий Конгрес Вільних Українців відбувся в листопаді 1967 року в Ню Йорку. Тоді встановлено Секретаріят СКВУ, який проводить корисну й потрібну працю для добра українського народу.

Важливішими завданнями Секретаріяту є:

Ширити правду про визвольні змагання українського народу, допомагати й стимулювати всіми доцільними засобами боротьбу народу за релігійну свободу, за волю, права людини й державну незалежність України; домагатися здійснення прав українського народу, згідно з Універсальною Декларацією Прав Людини.

Об'єднувати всіх українців у вільному світі й координувати працю крайових громадських централь для спільного добра нашого народу; допомагати нашому народові зберігати українську духовість у вільному світі, сприяти плеканню української культури й традицій; зокрема доцільними заходами обороняти нарід в Україні, що його жорстоко переслідує окупант за релігійні й національні переконання.

Всю цю працю проводить Секретаріят завдяки жертвенности української громади у вільному світі.

Для успішності праці Секретаріяту необхідна підтримка нашого громадянства, бо доля українського народу залежить не від посторонніх чинників, але від нас самих, від нашої єдности і активности. У службі для народу немає відпочинку, нема затримки, бо це шляхетний зміст життя людини, що дає вдоволення, повноту життя й сповнення Божої заповіді любови ближнього.

Секретаріят СКВУ — почерез крайову громадську централю Український Конгресовий Комітет Америки — робить заходи, щоб у Конгресі ЗСА перевести ухвалу з домаганням про відновлення Христової Церкви в Україні та свободи віровизнання, щоб в цей спосіб помогти народові в Україні в час, коли ворожа влада тотально нищить церкви й переслідує Христову Церкву. Зокрема обов'язком всіх українців у вільному світі є допомогти тим шляхетним заходам наших громадських централь. Бо хто допоможе, як не ми, що втішаємося вільним життям?

Тому ми поручаємо Високопреподобним і Всечесним Отцям заохотити вірних до щедрих пожертв на цілі Світового Конгресу Вільних Українців. У тій цілі розсилаємо збіркові конверти, які належить роздати вірним через місцевих відпоручників УККА, а згідно поставити конверти у притворі церкви, щоб усі могли взяти участь у цій благородній справі. Слід зібрати ці конверти при виході з церкви і прислати до свого Ординаріяту. Прохаємо Всечесне Духовенство і всіх вірних про співпрацю.

З найкращими побажаннями залишаємося

Щиро віддані в Христі

Йосиф
Митрополит
Філядельфійський Архиєпископ

Ярослав
Єпископ
Епарх Чікагський

Василь
Єпископ
Епарх Стемфордський

„Українські Вісті" появляються вже в Детройті

Детройт, Міч. — Газета „Українські Вісті", тижневик політики, економіки, культурного і громадського життя, яка появлялася 33 роки в Новому Ульмі, Західня Німеччина, почала виходити в Детройті, ЗСА. Газету буде друкувати Петро Майсюра, який, як говориться у передовій статті підписаній Михайлом Воскобійником у числі з 30-го серпня ц. р., розбудував у Детройті своє власне друкарське підприємство і дав згоду служити „Українським Вістям" і в їхньому другому етапі. Функцію головного редактора виконуватиме Михайло Смик, колишній редактор „Українського Прометею".

М. Воскобійник у згаданій передовиці пише, що в „умовах, коли прапор боротьби за Україну підняли відважні борці на Батьківщині, існування нашої трибуни особливо потрібне". У пов'язанні з цим редакційним завданням буде „уловити доцільний балянс між матеріялами про правозахисний рух і ситуацію в Україні й СССР та матеріялами про життя і діяльність еміграції". З цим тісно в'яжеться проблема пріоритетів, — говориться далі у статті М. Воскобійника, — у нашому ставленні до політики ряду центральних установ — ДЦ УНР, СКВУ, УККА, АУА тощо.

„Потрібне буде критичне, але делікатне ставлення до згаданих установ, щоб не підривати тих організаційних гілок, на яких базується все організаційне життя у вільному світі. „Українські Вісті" будуть також стояти на сторожі інтересів українських наукових установ — УВАН, НТШ, Катедри Українознавства Гарварду, УВУ, Українського Інституту Канади і зусиль професорів розвивати українські дисципліни по університетах і коледжах".

Крім того видавці газети уважають, що слід „розбудовувати трибуну ідеологічного мислення. Тому „Українські Вісті" мусять бути там де формується українська й неукраїнська політика, ідеї життя, щоб бути також інструментом того формування".

Нова адреса „Українських Вістей" в Детройті слідуюча: „Ukrainian News", 2209 Caniff Avenue, Detroit, Mich. 48212.

ПРИНАЙМНІ 150 ОСІБ ЗГИНУЛО В НАЙГІРШІЙ ПОВІТРЯНІЙ АВАРІЇ В ІСТОРІЇ ЗСА

Сен Дієго, Каліф. — Принаймні 150 осіб згинуло у понеділок, 25 вересня, коли великий пасажирський літак лінії „Пасифік Савтвест Ейрлайнс" зударився в повітрі з малим літаком з двома пасажирами тут, над летовищем ім. Ліндберга. Крім всіх пасажирів і залог обох літаків згинуло принаймні 13 осіб на землі, коли літаки впали на густо заселену частину міста.

Посадник Сан Дієго, Пітер Вілсон, і поліційні чинники заявили, що може бути навіть багато більше жертв, бо ще не перешукали всіх зруйнованих будинків і спалених автомобілів. Згоріло понад 10 будинків, а 5 інших були поважно пошкоджені. Це була найгірша повітряна аварія в історії ЗСА.

Свідки випадку інформують, що двопасажирний літак „Цесна 172", у якому летів пілот та його інструктор, вдарив праве крило великого пасажирського літака, після чого обидва впали на землю.

Речник Федерального Авіяційного Управління заявив, що перед випадком обидвох пілотів попереджено, що існує небезпека їхнього зудару, і пілоти підтвердили, що одержали депешу. Однак кілька хвилин пізніше малий літак влетів у великого. Крайова Транспортаційна Рада Безпеки тепер переводить точну інвестигацію.

Великий пасажирський літак з розбитим крилом падає на заселену дільницю Сан Дієго.

Совєтські шпигуни станутъ перед судом цього тижня

Нюарк, Н. Дж. — Два совєтські шпигуни, колишні працівники в Організації Об'єднаних Націй — 39-річний Вальдік А. Енгер і 33-річний Рудольф П. Чернаєв, які були арештовані службовцями Еф-Бі-Ай ще 20-го травня ц. р., стануть перед судом в середу, 27-го вересня. Процес мав розпочатися два тижні скоріше, але з приводу приїзду до З'єднаних Стейтів Америки міністра закордонних справ Совєтського Союзу Андрея Громика, судову процедуру було відкладено на бажання генерального прокуратора Гріффіна Белла.

Енгер і Чернаєв, оборонюючись твердять, що їхня подорож до Вудбрідж, Н. Дж., 20-го травня була приватного характеру і не мала нічого спільного зі шпіонажею, хоч Еф-Бі-Ай є в посіданні незаперечних документів, які згадані шпигуни бажали купити за 20 000 доларів від старшини американської морської фльоти, який тісно співпрацював у тому випадку з органами Еф-Бі-Ай. Підсудні перебувають покищо на волі без закладу від того часу, як амбасадор СССР Анатолій Добринін написав офіційного листа до судових властей, що Енгер і Чернаєв не покинуть ЗСА. Взагалі федеральні урядовці старалися впливати на федерального суддю Фредеріка В. Лесея, щоб він не робив великого розголосу цієї справи, бо вона могла б пошкодити переговорам, які ведуться між представниками ЗСА і СССР в справі обмеження стратегічної зброї.

Третьому совєтському шпигунові замішаному у цю аферу, Владіміру П. Зінякінові, який був третім секретарем совєтської місії до ОН в Ню Йорку, вдалося виїхати до СССР, бо він користувався пашпортом дипломатичної недоторканости і його службовці Еф-Бі-Ай не могли арештувати. При співпраці старшини морської фльоти прізвища якого не називається у судових актах службовцям Еф-Бі-Ай вдалося зібрати багато доказового матеріялу з їхньої шпигунської діяльности та зареєструвати ведені ними розмови з неназваним офіцером ЗСА.

Оборонець підсудних стверджує, що деякі доказові матеріяли не можуть братися судом під увагу, бо вони були незаконно зібрані службовцями Еф-Бі-Ай, а всі сцени були прямо ними аранжеровані. Енгер і Чернаєв приїжджали, мовляв, до Вудбрідж для „відпочинку" і оглядин місцевого супермаркету.

Це вже другий випадок арешту совєтських шпигунів в Ню Джерзі, бо в січні 1976 року був арештований совєтський моряк Іван Рогальський, який раніше втік із совєтського корабля і перебував в ЗСА на статусі емігранта. Суд над ним вже розпочався. Дивним при тому є те, що СССР не дав Рогальському жадної допомоги і його обороняє американський цивільний адвокат. Загально сподіваються, що процес над Енгером і Чернаєвим триватиме приблизно один місяць.

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ РОЗБІЖНО СПРИЙМАЮТЬ ТЕНТАТИВНІ ДОМОВЛЕННЯ

Єрусалим/Дамаск. — Тиждень після того, як єгипетський президент Анвар ель-Садат, ізраїльський прем'єр Менахем Бегін і президент Джіммі Картер підписали тентативні договори в справі замирення на Близькому Сході, поодинокі держави цього обширу різно сприймають ці домовлення. Деякі підтримують їх майже вповні, інші виявили поважні застереження, але не відкинули цілком можливости успіху, а ще інші категорично противляться цим договорам.

У неділю, 24-го вересня, ізраїльський кабінет великою більшістю голосів підтримав згадані тентативно домовлення, зазначуючи, що, якщо дійде до сепаратного мирного договору між Ізраїлем та Єгиптом, то ізраїльські цивільні оселі на Сінайському півострові, окупованій єгипетській території, будуть зліквідовані. Щодо осель на західньому березі ріки Йордан і біля міста Гази, то, як вказують коментатори, це питання більш складне і розв'язка цієї проблеми може затягнутися на довший час. У недільному голосуванню 11 міністрів голосували за домовленнями, 2 заявилися проти, а 4 здержалися від голосування. Того дня противники звільнення арабських земель і ліквідації цивільних ізраїльських осель на них перевели демонстрації проти прем'єра Бегіна, хоча минулої п'ятниці десятки тисяч ізраїльтян вітали його як переможного героя, коли він прилетів із ЗСА. Ізраїльський парламент, „Кнессет", цього тижня голосуватиме в справі тентативних договорів.

В Єгипті члени уряду, парламенту і загальне населення піддержують президента Садата і його мирові заходи, твердячи, що замирення з Ізраїлем конечне для цілого арабського світу.

Проте, інші арабські держави відмінно зареагували на саму „вершинну конференцію" в Кемп Девіді, Меріленд, і на тентативні домовлення. Не зважаючи на те, що державний секретар Сайрус Венс перебув 5 днів на Близькому Сході, стараючись переконати лідерів арабських країн, що домовлення вийдуть на користь всіх держав того обширу, то йорданський король Гуссейн і савдійський король Халід, провідники найбільш поміркованих арабських країн, висловили поважні застереження до тих домовлень, зокрема щодо пропозицій, які стосуються полестинської проблеми, вказуючи, що договори не приклали належної уваги тій проблемі, бо не запевнили „легітимних прав палестинського народу". Однак, Йорданія і Савдійська Арабія залишили відкритою можливість, що ближче розглянуть тентативні домовлення. Таким чином, королі Гуссейн і Халід не прийняли договорів, але також не заявили, що категорично відкидають їх.

Натомість Сирія, Альжирія, Південний Ємен, Лівія та Палестинська Визвольна Організація (ПВО), після наради їхніх провідників у Дамаску, Сирія, гостро натаврували тентативні договори, заявили, що зривають політичні та економічні зв'язки з Єгиптом, вирішили створити „об'єднані політичні та військові проводи" для ведення боротьби проти Ізраїля та Єгипту, як теж постановили нав'язати ближчі контакти з „приязними державами і соціялістичним табором, що його веде Совєтський Союз". Державний секретар Венс, який під час своєї поїздки на Близький Схід нараджувався теж із сирійським президентом Гафезом аль-Ассадом, не зміг переконати його, щоб послабив свою опозицію до ізраїльсько-єгипетських домовлень.

Конгрес схвалив державний бюджет на 1979 рік

Вашінгтон. — Минулої суботи, 23-го вересня, Сенат 47-ма голосами проти 7-ох схвалив компромісову резолюцію, що її два дні раніше проголосувала Палата Репрезентантів, відносно державного бюджету на фіскальний 1979 рік, що той бюджет виносив 487.5 більйона долярів.

Законодавці передбачають, що державний дефіцит становитиме 38.8 більйона долярів, тобто повинен бути найменшим за останніх 5 років. Натомість Білий Дім твердить, що дефіцит за фіскальний 1979-ий рік, який починається 1-го жовтня ц. р., виноситиме 48.5 більйона долярів.

Демократичний сенатор Едмунд Маскі з Мейну, голова Сенатської бюджетової комісії, вказуючи на поліпшення економіки країни і на те, що в 1979-му фіскальному році передбачається значно менший державний дефіцит, твердить, що існує можливість, що ще перед 1983 роком пощастить збалянсувати державний бюджет, отже виконати плян, що його ще під час виборчої кампанії в 1976 році намітив теперішній президент Джіммі Картер.

Схвалений обома Палатами Конгресу державний бюджет не потребує підпису президента Картера і він не може накласти на нього „вето", згідно з правилами, які ввійшли в силу 4 роки тому. Білий Дім тільки може в січні кожного року передавати законодавцям свої пропозиції відносно бюджету.

Бюджет на 1979 рік передбачає 18 або 19-більйонову знижку у федеральних податках, як рівнож пропонує встановити або податкові кредити для студентів університетів чи їхніх батьків, або збільшити фонди, призначені на дотації чи позички для тих студентів, але зазначує, що може ввійти в силу тільки одна, або друга програма, але не обидві.

В часі маневрів НАТО загинуло 13 осіб

Бонн, Західня Німеччина. — Тринадцять осіб, військових і цивільних, загинули в наслідок великих осінніх маневрів військ Північно-Атлантійського Оборонного Союзу, які проходили на території Західньої Німеччини. Серед жертв, яки загинули в різних обставинах, є також, два американські вояки.

Один загинув в летунській катастрофі біля Франкфурту, а другий в колізії авт. Загинули також 4 німецькі вояки, 1 британець, 1 канадець, 5 цивільних осіб німецької національности. Одна жінка попала під гусениці танка і тепер ведеться допит, щоб встановити, як саме міг трапитися такий жахливий випадок. Керівник тяжкого танка Н-60 твердить, що він не бачив перед собою жадної особи.

В маневрах брали участь 153 000 американських вояків, 48 бойових бомбовиків Ф-4 та інші роди зброї. Багато вояків і ескадрони літаків прибули на маневри із ЗСА. Військо НАТО не вживають гострої зброї і тому маневри відбувалися в більш заселених місцевостях.

ПІДСТУПНЕ ВБИВСТВО УКРАЇНСЬКОГО ХУДОЖНИКА

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Другий випуск „Інформаційного бюлетеня" Української Гельсінкської групи надрукував м. ін. інформацію про загадкову смерть в Одеській области українського художника Ростислава Палецького. В інформації виразно говориться, що в подібний спосіб загинула в 1970 році Алла Горська.

10 березня 1978 року в селі Троцькому Одеської области був убитий, у власній хаті, художник Ростислав Палецький.

На підставі існуючих інформацій, цього дня до нього до хати прийшов якийсь підозрілий чоловік, схожий на кримінального злочинця. Сусіди Палецького оповідали, що він приніс з собою горілку й змушував Палецького пити з ним. Коли він відмовився, невідомий гість почав його бити. Коли дружина Палецького, Марія Лазорівна, вернулася з роботи вона застала чоловіка вже неживого. Він лежав у калюжі крові з переломаним черепом. У нього були теж поламані ребра.

Влада розповсюджує чутки, що Р. Палецький помер від кровотечі в мозку, яка наступила, коли він у п'яному стані впав і вдарився. Останнім часом по селі ходять чутки, що подружжя Палецьких — безпросвітні п'яниці. Міліція провадить слідство, під час якого М. Л. Палецький заборонено виїжджати з села.

Ростиславу Палецькому було 47 років. Він був у розквіті творчих сил, творив картини, які завжди полонили глядача глибоким змістом, яскраво забарвленим національним кольоритом. Його праці добре відомі в Україні і поза її межами. Він мав теж офіційне признання. Проте ні одна газета, навіть районна чи обласна, не надрукувала про нього некрологу.

За неперевіреними даними картини Р. Палецького виставлялися за кордоном. Відомо, що він мав намір внести заяву про дозвіл на виїзд з СССР.

Трагічна змерть Р. Палецького навіває важкі спомини про передвчасну смерть Алли Горської, талановитої художниці-монументалістки, яка загинула в цілком інших обставинах, від тих, які офіційно були подані до відома.

Втрата цих обидвох художників, які встигли сказати свої неповторні слова в українському мистецтві — є втратою національною, сказано в „Бюлетені".

Клівленд вшанує пам'ять полк. Є. Коновальця

Клівленд, О. — Із почину Організації Державного Відродження України й Організації Оборони Чотирьох Свобод України, постав тут комітет для відзначення 40-річчя смерти полковника Євгена Коновальця, який діє під патронатом Українських Злучених Організацій, Відділу УККА в Клівленді та який влаштовує в неділю, 1-го жовтня 1978 року, в авдиторії Осередку Святопокровської парафії, академію для вшанування пам'яті полк. Євгена Коновальця, Коменданта Корпусу Січових Стрільців, Коменданта УВО й Голови Проводу ОУН.

Академію попередить панахида за упокій душі сл. п. полк. Є. Коновальця у храмі Покрови Пресвятої Богородиці Помісної Української Католицької Церкви, при 6810 Бродв'ю роуд у Пармі, О., о годині 3-ій по полудні. Академія почнеться в годині 3:30 по полудні, а в її програмі виступлять: Ансамбль юних бандуристів під керівництвом Григорія Китастого, Чоловічий вокальний ансамбль під проводом Євгена Садовського, Жіночий вокальний ансамбль ім. Миколи Леонтовича, при Святопокровській Парафії, під керівництвом Віри Кондратенко, вокальне тріо при Відділі ОДУМ під проводом І. Середи. Фортепіяновий супровід виконуватиме піяністка Маруся Мельник. Д-р Володимир Боднар, баритон, виступить із сольоспівом, а Софія Бура з рецитацією.

Доповідачем на академії буде проф. д-р Михайло Пап. Програму академії започаткують комбатантські й молодечі організації спільним апелем.

Совєтський депутат звертається до англійських парляментаристів

Москва. — У часописі „Літературная Газета" з 16-го серпня ц. р. надруковано відкритий лист до парляментаристів Англії під наголовком „Чиї інтереси ви защіщаєте?", під яким підписався Вадим Кожевніков, депутат Верховної Ради СССР.

Кожевнікова дуже турбує те, що в англійському парляменті обговорювали порушення прав людини в Совєтському Союзі, питання арештів і засуджения невинних людей. На його думку, все це належить „до старої теми". Одначе його дивує, що цю „стару тему" пов'язують тепер „з судовими процесами в СССР у справі декількох зрадників і шпигунів". Та ще, мовляв, намагаються „накласти нашу державу, погрожують нам": „Відкласти поїздку делегації в Москву", „Припинити торгівлю з Росією", „Бойкотувати Олімпійські Ігрища". Англійські члени парляменту, на думку Кожевнікова, просто хочуть „перевершити американських яструбів: чому ми, мовляв, гірші"?! Він не вагається писати англійським парляментаристам, що в Совєтському Союзі судові процеси проходять „з повним дотриманням усіх юридичних норм".

Натомість в Англії, — продовжує совєтський депутат, — відбуваються „бандитські" напади на „вихідців з Азії", поліція „знущається над північно-ірляндськими патріотами" в'язні концтабору в Лонг Кеш обвинувачують Англію в порушеннях прав людини і основних свобод". Він закликає своїх

(Закінчення на стор. 4)

ВІДБУДУТЬСЯ НАРАДИ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

Філядельфія. — Тут в суботу, 30-го вересня ц. р., відбудуться наради Ради Директорів Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) з обширною програмою, яка включатиме обговорення кооптації членів Ради на місце померлих св. п. д-ра Володимира Галана і Оксани Генгало, організаційні справи, зв'язки з урядовими установами тощо. Початок нарад, які відбудуться у власних приміщеннях ЗУАДК-у, запляновааний на год. 10:30 перед полуднем.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

,,Винен"... Бжезіньскі

Совєтська преса, у пов'язанні з розмовами представників уряду З'єднаних Стейтів Америки з Китайською Народною Республікою про нав'язування дипломатичних зносин між обома країнами і поширення торговельної виміни, присвячує багато місця дорадникові президента Джіммі Картера в справах крайової безпеки проф. З. Бжезіньскому, якому совєтські диктатори закидають, що він веде послідовну антисовєтську кампанію і намагається розгравати ,,китайську карту" проти Совєтського Союзу.

Совєтське агенство ТАСС, ,,Правда", ,,Известия" й інші газети закидають Бжезіньскому навіть такі речі, до яких він не має жадного відношення, або які не лежать в сфері його заінтересувань. Наприклад, ТАСС і таємничий І. Александром, за посередництвом якого Політбюро висловлює свою думку у важливіших закордонних справах, постійно твердять, що ,,всесильний" Бжезіньскі ,,винен" за сповільнення торговельної виміни між ЗСА і СССР, за продаж технології червоному Китаєві, за підірвання політики детанту і врешті також за ,,нестабільну" політику президента Картера тощо. Найбільше однак комуно-московські імперіялісти денервуються кількакратною заявою самого Бжезіньского, що не всі дороги до Східньої Европи ведуть через Москву і, що ЗСА повинні шукати безпосередніх шляхів для нав'язання зв'язків із східньоевропейськими народами і не вважати їх предметом торгів за відпруження в Европі чи іншій частині світу.

Досі так було, що цих справ західні політики публічно не видвигали вважаючи, що співпрацю з СССР треба починати із роззброєння, економіки, техніки, науки, охорони оточуючого середовища, дослідження космосу й інших ,,неполітичних" справ, надіючись, що в процесі такої співпраці послабне, а вкінці ,,зникне" совєтська непримиренність до Заходу і таким способом можна буде створити перспективи миру і співробітництва між демократичним і комуністичним світами.

Така політика була спричинником постання тепер уже мертвої американської доктрини стримування комунізму, якого не стримали і він тепер, при допомозі зброї і посиленої пропагандивної активности, поширив свої впливи на цілий ряд новопосталих країн Азії і Африки, які, при розумнішому підході, могли бути потенційними союзниками ЗСА. Ця політика довела також до затрати престижу ЗСА на форумі Організації Об'єднаних Націй, бо світ не терпить політичного й ідеологічного лінивства, чи порожнечі взагалі.

Все це з самого початку приходу до влади зрозумів президент Картер з допомогою свого чолового дорадника Бжезіньского та багатьох інших розумних політиків, які підтримували введення Картером моральних принципів в закордонну політику, що увійдуть в американську політичну історію, як світлі сторінки діяльности уряду.

Немає, отже, сумніву, що совєти воліли б повернути колесо історії до часів Кіссінджера і його попередників, держатись доктрини Гельмута Сонненфельда, спертись на теорію Шулмана й інших прогматичних політиків, які співпрацю з СССР вважали центром закордонної політики ЗСА, замість нової американської політичної лінії, що її заступає Збіґнєв Бжезіньскі, який твердить, що сила ЗСА повинна спиратись на міцний союз з Західньою Европою, Японією і багатьма іншими приязними до ЗСА державами.

І тут треба шукати справжньої причини совєтських нападів на проф. Бжезіньского, ціллю якого є не тільки привернути престих ЗСА у світі, але також відродити надію в багатьох народів, які знаходяться тимчасово під комуністичною зверхністю.

,,ДОПОМОЖІТЬ УСУНУТИ НЕБЕЗПЕКУ"

Як відомо, 21-го вересня 1978 року генерал Петро Григоренко виступав з промовою на З'їзді профспілки сталеварних робітників, який відбувся в Атлантик Сиրі, Н. Дж. ,,Свобода" з 22-го вересня ц. р. інформувала, що президент Джіммі Картер там особисто зустрівся з П. Григоренком. Внизу містимо повний текст промови генерала П. Григоренка до 4500 делегатів згаданого З'їзду. Цю промову перекладав з української на англійську мову Роман Купчинський.

Дорогі Друзі!

Найщиріша Вам подяка за запрошення на Ваш Конгрес. Мені дуже приємно вітати делегатів Конгресу одної з вільних профспілок. Тим більше, що це металурги, до яких у мене ставлення особливе. В юнацтві я теж понад сім років працював робітником металюргійного заводу в Донецьку.

Дуже вдячний Вам за запрошення ще й тому, що при цій нагоді я познайомився з багатьма профспілковими діячами і робітниками та одержав їхню підтримку для робітничого руху в СССР. Я мав також щастя вислухати високу державну промову президента Джіммі Картера, особисто почути, що він не перестане захищати права людини в цілому світі. Я зміг особисто висловити подяку Президентові від себе і від своїх друзів в СССР за те, що він висловив великий принцип переваги моральних цінностей над усіма іншими і рішуче виступив проти беззаконних засудів совєтських правозахисників. Моральна допомога урядів вільних країн і всесвітньої суспільности нам дуже, дуже потрібна. Я вважаю, що ви, робітники вільних профспілок, заступаєте не тільки свої інтереси, але і права робітників в Празі, Варшаві, Києві, Донецьку і Москві.

Я дуже задоволений тим, що на власні очі побачив приклад американської демократії. Дружня й напружена робота всіх учасників конгресу, доступність для делегатів і урядовців всіх рангів до президента країни. Це мене дуже зворушило. Я добре знаю президента Брежнєва, а він мене. Під час війни ми служили в одному і тому ж військовому об'єднанні. Але за 17 років моєї правозахисної діяльности він не тільки не зустрівся зі мною, але не відповів ні на один із численних моїх листів. Навіть той указ, що позбавив мене совєтського громадянства він підписав, не зустрівшись зі мною. А президент Картер знайшов ті важні для мене і для всього совєтського правозахисного руху хвилини, щоб зустрітися і поговорити зі мною.

Сили, які направили руку вбивців на Альдо Моро і других мирних людей, в тому числі дітей і жінок, у західньому світі, діють і в совєтському союзі. КҐБ, який під маскою карних злочинців забив багато правозахисників, тепер надіває на себе маску терористичного підпілля і загрожує смертю великому академікові Андрієві Сахарові та його дружині Єлені Боннер. Дружині ж недавно засудженого на 13 років ув'язнення і заслання Олександра Ґінзбурга загрожують вбивством двох її малих дітей.

Повірити, що це робить підпільна терористична організація неможливо. Життя в СССР так інфільтровано таємною аґентурою, що неможливо навіть думати про якийсь тероризм. Згадані загрози є цілковито на відповідальності КҐБ.

Я вірю, що світ і в першу чергу профспілки, увесь робітничий рух рішуче виступлять проти дій недолюдків — чим би то не не маскувалось — чи комедією судів, чи ,,терористичним підпіллям".

Треба відповісти згаданим загрозам загальним бойкотом Олімпійських Ігрищ у Москві.

Працюючи на заводі, я теж був членом профспілки металюргів. Але то не була вільна профспілка. Вона, як і всі інші совєтські профспілки, були створені владою і партійним апаратом для поневолення робітників, для віддання їх на поталу совєтсько-партійній бюрократії.

Відсутність непідкорених владі профспілок зробило робітників СССР зовсім безпорадними. Не маючи своїх незалежних організацій, совєтські робітники не можуть протистояти організованій бюрократії, не можуть стати на захист своїх людських і соціяльних прав. Страйки категорично заборонені. А коли життя робітників стає неможливим, вони стихійно виходять на вулиці. Проти них виставляють військо, яке безпощадно розстрілює безборонних людей.

На Заході вважають, що в Совєтському Союзу нема масового руху спротиву, що там є боротьба тільки поодиноких правозахисників. Але це невірно. Крім правозахисного руху, поруч з ним жевріє стихійний протест широких мас робітників проти соціяльного поневолення, проти потоптання людських прав, проти придушення релігії. Спротив неросійських народів, зокрема мого народу, українського, проти жорстокої політики русифікації, проти національного поневолення. Під на-

(Закінгення на стор. 4)

І. Пеленська

ПОБУДОВА МРД В УКРАЇНСЬКІЙ ДІЯСПОРІ

Організаційна побудова Міжнародного Року Дитини в українських середовищах у вільному світі створена після взорів і вимог організації Дитячого Фонду при Об'єднаних Націях (ЮНІСЕФ) і за апробатою СКВУ і СФУЖО.

Згідно з тим Управа СФУЖО покликала до життя Світову Комісію МРД з осідком в Ню Йорку, зложену з представників світових і крайових організацій та установ. В проводі комісії є: Ірина Пеленська, голова, Христина Навроцька, Марія Нестерчук, Наталія Хоманчук, заступниці голови, Валентина Пахолюк, протоколярна секретарка, Раїса Куделя, скарбничка, і референтки — організаційна Х. Навроцька, зв'язків з ОН — Олена Процюк, преси — Леся Юзенів; члени — д-р Ігор Гурин, Наталка Дума, Юлія Копчинська, Лідія Крушельницька, Валентина Кузьмич, Ґена Кузьмович. Володимир Сосяк, Стефанія Чорна.

Завданням Світової ко- Комісії МРД є створити крайові комітети МРД у країнах поселення; пропонувати, узгіднювати і провірювати крайові акції МРД; передавати відповідні крайові проєкти на міжнародний терен, таких як Дирекція МРД при ЮНІСЕФ та до міжнародних жіночих і інших організацій; давати інформації про українські акції в рамках МРД до преси, бюлетенів, інформаційних листків при ОН і до деяких їх комісій; приготовити до видання наукову документацію про положення дитини в Україні і досягнення української дитини у країнах поселення; очолювати українські акції міждержавного і міжнародного засягів в ділянках культури, допомоги тощо.

Крайові Комітети МРД повинні:

Покликати до життя місцеві осередки діяльности, зложені з представників усіх місцевих виховних організацій;

Пропонувати, у випадках потреби, започатковувати й узгіднювати місцеві акції і проєкти;

Повідомляти Світову комісію МРД про діяльність місцевих осередків діяльности;

Передавати відповідні місцеві проєкти до Світової комісії МРД;

Увійти в контакт із Комітетом МРД країни поселення;

ЮНІСЕФ розпоряджає фінансовими засобами для різних акцій, зокрема для акцій матеріяльного розвитку населення (поправа хліборобства, транспортації, відбудова лісів, розбудова шкіл) і тих ділянок, що заторкують розвиток дитини. Через Комітет МРД у країні поселення можна старатись за таку підтримку.

Місцеві Осередки діяльности — це ті, які мають право безпосередньої дії в місці поселення. Вони

1. Повинні познайомитися з потребами поселення, зокрема дітей і матерів своєї округи;

2. Згідно з даними потребами організувати на даному терені різні акції, пов'язані з МРД, наприклад:

а) культурні — конкурси, фестивалі, дні дитини, дошкільні дні, свята матері тощо;

б) допомогові — організування допомогових акцій поселення однієї країни дітям другої (напр., акція ,,діти дітям"), використання допомогових акцій ЮНІСЕФ для дітей відсталих країн;

в) освітні — курси про плекання немовлят, відживу дитини, зберігання хархових продуктів.

Важливо, щоб у пляни місцевого Осередку діяльности були також включені діти, як частина організаційного активу, які повинні подавати проєкти, а також їх виконувати, згідно зі своїми спромогами. Культурні чи допомогові акції повинні охопити якнайширше дітвору даної округи.

Організаційна схема МРД на українському терені оперта на системі, дорученій чинниками ЮНІСЕФ усім країнам та етнічним групам. З нею треба числитися, бо право до участи в МРД є обмежене до державних чинників та організацій, які мають статус неурядових (НҐО), тобто організацій із дорадчим статусом в ОН. СФУЖО може брати участь у МРД по причині свого членства у Світовому Русі Матерів, організації, яка має представництво в ОН із правом дорадчого голосу.

З хвилиною, коли в котрійнебудь країні поселення постане Крайовий комітет МРД або є проведена українська акція у пов'язанні з МРД, просимо зголосити про це до Світової комісії МРД на адресу п-і Христини Навроцької, заступниці голови: 8922 Springfield Vlvd., Queens Village, New York, N.Y. 11427.

Уряди, організації, установи різних суспільних, релігійних і громадських призначень в світі проголошують свою участь у МРД і повідомляють про свої акції. Є дуже побажано, щоб українці в різних країнах поселення взяли участь у МРД. Українська дитина може більше як якого іншого народу заслуговує на те, щоб нею зацікавилося ближче суспільство і щоб про її долю і недолю повідомити міжнародний світ. Це є перша і найкраща до цього нагода.

Л. Яцкевич

ПРО ІТЕЛІҐЕНЦІЮ ДЕЛЬФІНІВ

Ми шукаємо сьогодні за інтелігентним життям у космосі, коли таке життя існує поруч нас, на нашій власній плянеті. Носіями цього життя слід уважати дельфінів. Дельфіни різняться діяметрально від людини не тільки своїм виглядом, але й середовищем життя та вмілостями, якими вони перевершують людину. Їхня мова витончена, а їх логіка побудована на інших основах від нашої. Вони пливуть під водою зі скорістю, що дорівнюється 40 вузлів (75 км на годину) в глибинах, що мусіли б розірвати людські легені. Сематологічно вони належать до породи ссавців, які, хоч живуть у воді, віддихають повітрям та кормлять своїх немовлят молоком, так як люди. Дельфіни дуже прив'язані до людей та виявилися їхніми великими приятелями.

На тему дельфінів накручено фільм ,,День дельфіна". У 1973 р. в американській пресі появилося декілька статтей під сенсаційним заголовком ,,Американська фльота тренує дельфінських камікадзе". Ті статті — це розповідь про секретні військові дії, що в них брали участь дельфіни, які переносили на своїх носах експльозійні пакети, що ними спричиняли експльозії ворожих підводних суден, втрачаючи при тому власне життя. Дельфінів вживано також в заливі Камран, у В'єтнамі для переловлювання ворожих нурців (фроґмен), що запливали під водою до американської пристані для нищівних цілей.

Джейм Фіцджералд, піонер в дослідах інтеліґенції, у своїй 60-хвилинній телевізійній програмі СіБіЕс, оповідав, що 50 до 60 ворожих нурців переловили американські треновані дельфіни в Камранськім заливі. Правління Американської Фльоти заперечило це та назвало його цілу програму науковою фантастикою.

Протягом багатьох сторіч дельфіни та люди відчували взаємно велику симпатію. Старинні греки вірили навіть, що дельфіни були колись людьми, але з невідомих причин перейшли жити до моря. На всякий случай, історія не занотувала досі ні одного випадку, щоб дельфін вбив або пошкодив людину, хоча до того було дуже багато нагод. Навпаки, у багатьох випадках знаємо, що дельфіни бавилися з дітьми, рятували потопаючих плавців та допомагали рибалкам ловити рибу.

Хоч Американська Фльота заперечує використовування дельфінів для військових цілей, вона не заперечує, проте, існування дослідних центрів в ЗСА для студій та тренування дельфінів, які проводяться приблизно від 1961 р. На ту ціль витрачено досі 30 мільйонів долярів.

Макс Крамер, німецький науковець, що приїхав до ЗСА по Другій світовій війні, був піонером в досліджуванні швидкости плавання дельфінів. Таємниця їх великої швидкости плавання основується на особливій ,,побудові" їх шкіри, що виконує хвилясті порухи в часі плавби під водою. У висліді це зменшує тертя та забурення води здовж тіла дельфінів та створює тоненький шар порожнечі, яка дозволяє їм розвинути цю майже фантастичну швидкість під водою.

Крім цього, дельфіни мають вбудовану в в своїм організмі скомпліковану сонарну систему, яка їм дозволяє навіть із зав'язаними очима знайти в глибині моря ціль, завбільшки рушницевого стрільна, відрізнити один метал від другого та присутність тварини в їх середні. Дельфін вирощує тисячі коротких звуків у формі клацання, що в загальному нагадує срипіт заіржавлених завіс. Ті звуки відбиваються від об'єкту та повертаються знову до дельфіна, який на основі часу їхнього повороту відчуває віддстань, величину та характер даного об'єкту.

У воді звук розходиться на всі боки й людині важко вирішити напрям, з якого цей звук приходить. Але дельфіни розпізнають його напрям за допомогою ,,звукового віконця", вбудованого в їхніх головах та стереофонічної системи, що діє на коротких та довгих межах. Дельфіни мають змогу поринати вглибину втричі більшу за людину без небезпеки глибинної недуги, чи пак, ,,скорчу", спричиненого бульками азоту, що громадяться у тканинах легенів в часі переходу з високого до низького тиску.

І з тієї причини нурці перед винуренням з води мусять побути якийсь час в тисковій коморі. Дельфіни можуть занурюватися та винурюватися із найбільших глибин без допомоги тискової комори тому, що їх легені в часі поринання у воду стискаються так щільно, що повітря не може до них ввійти. В тому часі вони черпають енергію з пального, захованого в тканинах їх м'язів і тому вони не потребують кисня.

Д-р Джон Ліллі, американський неврофізіолог, робив на протязі кількох років експерименти з дельфінами, щоб навчити їх розуміння англійської мови. У 1968 році він остаточно зневірився в можливості повного успіху та випустив їх на волю, вважаючи, що він не має морального права тримати їх в ,,концентраційному" таборі із-за своєї власної

(Закінгення на стор. 3)

Ірена Ванчицька

У БАЖАННІ ЩАСТЯ

Поки лікар записував дещо в картотеку, пацієнтка розглядала канцелярію відомого в місті психіятра, доктора Сіверського. Все тут було влаштоване з великим смаком. Яснозелений килим єднався із пастелевими, того ж кольору завісами і створював ще більший затишок у цій просторій кімнаті. На стінах висіло декілька гарних картин і їхні українські мотиви гармонізували з розкішною гуцульською рамою, в якій була світлина вродливої, молодої жінки і чепурної дівчинки.

— Напевно дружина і донька — подумала пацієнтка пані Віра. — Яка щаслива! — зідхнула важко.

Доктор підняв голову і його очі,сумні та дуже змучені, спочили на обличчі пацієнтки. Боже, який він перевтомлений — зідхнула вдруге Віра. Тоді прозвучав низький, шовковий голос доктора: — Прошу, розкажіть мені про ваші проблеми. Постараюся вам допомогти — і він похилив голову.

Пацієнтка хвилину вагалася, але в його голосі було стільки турботи і тепла, що пані Віра перемогла несміливість і тихо сказала: — Я дуже хвора, пане докторе. Мене часто опановує охота поповнити самогубство. Властиво не бачу цілі життя. Я така дуже самітня, нікому непотрібна. Ніхто мене ніколи не любив.

— Ви так думаєте? А мати? Хіба можливо, щоб мати не любила дитини?

— Я матері не пам'ятаю, мені було три роки, як вона померла. Мене виховувала бабуся.

— Думаєте, що бабуся також вас не любила?

— О ні — заперечила живо — бабуся була дуже добра і тільки одну мене мала, але і вона довго не жила, а батько одружився вдруге. Чи ви знаєте що значить мачуха?

Так, він знав, сам був сиротою. Ледве залишився в пам'яті неясний образ молодої матері, що так тепло пестила і гладила його ясне волосся.

— Мамо,якби ти знала — прошепотів, але скоро запанував над собою і речево сказав. — Щоби вам допомогти, поставити влучну діягнозу, я мушу мати образ цілого вашого життя. Ви повинні сказати мені все, як на сповіді.

І пацієнтка почала оповідати голосом притишеним, начебто соромилася.

— Поки жила бабуся, мені було добре. Вона знала безліч казок, з яких я найбільше любила цю про сплячу царівну, яку царевич розбудив поцілунком і потім — вони довго жили і були щасливі. І мені також хотілось бути щасливою, мати ляльку, яку я бачила за вітриною великої крамниці у місті.

— Бабусю, чи святий Миколай принесе мені ляльку, таку, що закриває очі і говорить ,,мама" — запитувала я часто.

— Як будеш чемною, напевно принесе, моя ти сирітонько маленька — зідхала бабуся і струшувала сльозу.

І хоча я старалася бути дуже чемною, ляльки не дістала, бо не стало доброї бабусі, а практична мачуха уважала, що часи затяжкі на такі витребеньки. Св. Миколай приніс теплі панчішки і рукавички. Скільки було тоді плачу...

Мої сирітські сльози часто пробувала обсушити добра стара няня, а коли було мені дуже сумно, я втікала на приходство, де було багато дітей і там я забувала про все лихо. Бувало Марко, син пан-отця, потішав — не плач, ти вже велика, скоро панною будеш, поїдемо разом до міста, до гімназії вчитися.

— У місті ви звичайно пізнали багато товаришок і скоро забули сумне дитинство?

— Ні, я довго тужила за тихим підгірським селом, за старою церковцею, приходством, заквітчаним високими мальвами, і сільською школою у вінку акацій.

І пані Віра почала оповідати про своє життя у великому місті, школу, учителів, товаришів і про свою першу любов.

Доктор, здавалося, не слухав. Він дав волю думкам. Йому пригадалась молодість бурхлива як ґірські ріки, барвиста, як веселка. І ясними зірками засяли очі єдиної дівчини, яку так гаряче любив. ,,Олюся" — трохи не вимовив у голос. Дівчина кохана, що ясною зіркою світила над вояцькими шляхами, а сама згасла в лагерях проклятої півночі.

— Я кінчала ґімназію, а Марко був уже студентом політехніки, як вибухла польсько-німецька війна — продовжувала своє оповідання пацієнтка. Чи ви були тоді у Львові, як німецькі літаки кидали бомби на місто? — запитала.

О так, він добре пам'ятає ці грізні дні, що несли руїну, лихоліття, але й надію. З німецькими бомбами здавалося летіла довга леліяна воля. — А коли погідного червневого ранку вдруге заграли гармати, я була вже дружиною Марка. У затишній лісничівці, де ми тоді проживали, не знали про страхіття, що їх принесли ,,визволителі" з труп'ячими чашками на шоломах і написами на поясах: ,,Бог з нами" Ми були такі щасливі, бо очікували першої дитини і вибирали найкраще ім'я нашому синові, нашому синові, який ніколи не побачив світу.... Пані Віра гірко заплакала. — Скажіть, пане докторе, чому сирітська доля ударила мене так гірко на самому порозі щастя? Наш син уродився неживий, а лікар сказав: ,,Вам не вільно мати більше дітей".

Із соняшної лісничівки забралося щастя. Марко ходив сумний, понурий, часто ішов до ліса до хлопців, аж одного дня сказав: ,,Я зголосився до Дивізії. Ти не дивуйся, ідуть товариші, у Ромка двоє дітей, а він зголосився. Було б злочином сидіти вдома". І пішов, а я вкоротці поїхала з евакуйованими на Захід. Тяжко повірити, однак моя рана гоїлася у вибухах бомб, артилерийських зривах і вогні скорострілів.

І несподівано запитала: — Скажіть, ви вірите в пекло? — І поки доктор встиг подумати, відповіла — Я бачила... пекло в Дрездені. А в Ґірошімі було ще страшніше... й гнітуча мовчанка залягла в кімнаті.

Щоб розігнати понурий настрій, доктор сказав — А все ж таки життя сильніше від смерти. На руїнах почало творитися нове життя. Я не був у таборах переміщених осіб і мені було б цікаво про них почути.

— Про життя в таборах Ді Пі, як тоді називали, не варто згадувати. Чи вирвані з рідного ґрунту, позбавлені надії на поворот, могли стриміти до чогось кращого? А все таки були такі, які в цих тяжких обставинах працювали, здобували фахи, студіювали.

— У цих невідрадних обставинах моїй самоті усміхнулося щастя. Мені тоді було двадцять три і стільки ж Богданові. Ми зустрілися на курсі англійської мови і покохалися. Жалібно ловили щастя, бо знали, що прийде розлука. Прийшов час, що кожен старався кудись виїхати — до Бельгії, Канади, Америки, чи далекої Австралії.

— Богдан просив їхати разом, а там, за морем поберемося. Не знав, що у мене чоловік, якому присягала вірність.

— Скажіть, пане докторе, чому ці жорстокі закони зломили мені життя?

Він саме над цим думав. Чи в таких випадках не повинні бути злагіднюючі обставини, звільнення з присяги. А якийсь голос підсказував — А що ділось би якщо б не було цих законів? Чи не була б ще більша сваволя?

— Як пізніше уклалося вам життя? Чи повернувся з війни ваш чоловік? — цікавився доктор.

— Ні, відповіла тихо. — Одного гарного липневого дня поштар приніс листа від Марка. Я звільняю тебе від присяги — писав. Їдь за море, як інші,бо я ніколи не повернуся. У мене є дружина і донечка — золотоволоса Ґретхен. Ти знаєш, як я люблю дітей. Прощай і будь щаслива.

— Так, я буду щаслива, гаряче працювала думка. У рвучких водах Дунаю я знайду рятунок, спокій — рішав якийсь голос. Тільки скоріше, щоби не мучитися так довго. — Дорога до ріки вела через кладовище. Горе і втома примусили присісти на лавці біля великого нагробника, на якім була знімка молоденької дівчини і напис: Тут спочиває єдина донечка Ганса і Ґерти Ріхтерів. Відійшла у вічність на шістнадцятій весні життя". А внизу —,,Бог дав, Бог взяв". —

Здавалося, ясні очі дівчини дивилися на мене, а якийсь голос докоряв: — Чи не сором тобі? Дивися, померла єдина дитина славного хірурга, який рятував тисячам життя і він погодився з долею. А ти? Чи не бажаєш

(Закінгення на стор. 4)

ПРО ІНТЕЛІҐЕНЦІЮ...

(Закінчення зі стор. 2)

вигоди. Д-р Д. Батто, професор Тафт університету, винайшов електронний перекладач, що перекладає людські вокальні звуки на свист дельфінів і навпаки. Вживаючи цей апарат він міг порозумітися із дельфінами під водою. Ті дельфіни мали упряж, в якій був вбудований радіоприймач. На думку д-ра Ліллі та д-ра Батто, дельфіни мають свою окрему мову, побудовану на зовсім відмінній логіці від нашої. Їхня мова більш витончена та основана на зовсім іншій логіці, свідомості та світосприйманні.

Покищо до дослідів інтеліґенції дельфінів, яка, до речі, коштує американську фльоту 30 000 долярів для самого „освоєння" одного дельфіна, підходимо прагматично, під знаком їх використання для своїх потреб. Але існує ще гуманістичний підхід, що його започаткував д-р Д. Ліллі, досліджуючи їх інтеліґенцію та мову не як освоєних тварин, але інтелігентних істот, співмешканців нашої плянети.

Господь забрав їх разом

Сл. п. Михайло і Михайлина Мельничуки з їхнім сином Степаном, невісткою та внучкою.

Лорейн, Огайо. (Б. Д.). — Вечором, 27-го серпня ц. р. трагічна вістка облетіла українську громаду в Лорейні, Огайо. Того пополудня, в автовій катастрофі трагічно згинули сл. п. Михайло і Михайлина Мельничуки, члени 233-го Відділу УНСоюзу. Важко було повірити в цю дійсність.

Зразкове подружжя, шановані і люблені громадами, працьовиті, щасливі й вдоволені життям, бадьорі і з вірою в щасливе майбутнє — і раптом перервана нитка життя і трагічний кінець...

Вони побрались на еміґрації в Німеччині. В році 1951-му з єдиним сином переїхали на постійно до Америки й осіли в Елірії, Огайо. Крім праці на прожиток, знаходили все час на працю для церкви і громади.

Сл. п. Михайло — активний член УККА, Українського Народного Дому в Лорейні, УНСоюзу, а дружина Михайлина завжди активна в церковнім сестрицтві, в Союзі Українок. Все вони були разом там де треба було допомоги...

Разом прикладно жили, разом щиро працювали й ... разом покликав їх Господь.

Осиротили вони сина Степана, невістку й двоє внучат. Болючу втрату відчула також ціла українська громада в Лорейні. Свій жаль по втраті дорогих громадян засвідчила вона масовою участю в похоронних відправах і в останньому поході на вічний спочинок.

Патріярший День на Оселі ім. О. Ольжича

Вже п'ятий рік підряд в часі вакацій оба відділи Т-ва „За Патріярхат: Філядельфійський і Аллентавнський влаштовують „Патріярший День" спільними силами.

Цього року в неділю, 27-го серпня цей Патріярший День вдався мабуть найкраще. Торжественна Свята Літургія о год. 11:30 була дійсно соборна і всеукраїнська, бо взяли в ній участь священики обох віровизнань і всіх територій України: Східньої, Західньої і Закарпаття, а саме о. митрофорний протоієрей Гілярій Врублєвський, о. д-р Василь Бойсак (закарпатець), о. Володимир Грабець, о. Мирон Мартинюк, о. Лев Любинський і о. Тарас Лончина, адміністратор Філії Українського Католицького Університету в Філядельфії. Головним священослужителем був о. Лев Любинський, парох церкви Св. Архистратига Михаїла в Філядельфії, який також проповідував про життя Блаженнішого Патріярха Йосифа. Під час Служби Божої співав гарно хор парафії Св. Архистратига Михаїла з Філядельфії під диригентурою маестра Петра Длябоги.

Після Св. Літургії відбувся спільний обід з доповіддю та мистецькою програмою. Доповідь виголосив голова Філядельфійського Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій, д-р Юліян Колтун на тему: „15 років змагань за Патріярхат".

У мистецькій частині програми взяли участь п-во Олександер та Емілія Ґранат (рецитація: Отче Наш — Богдана Миролюба), пані Оля Цегельська: деклямація „Борець без меча". Оксана Михайлюк деклямувала „Мов цінний дар" Крименка. Лідзя Амаро і Маруся Івасів виконали танок: „Воробчики". Пані Язичинська своїм монологом-гуморескою „На Патріярхальні теми" внесла багато розваґового настрою. Сестри Михайлюківни закінчили програму рецитацією „Отче Наш" — Зої Когут.

Програмою проводив п. Ярослав Климовський з Філядельфії. Присутніх на Службі Божій було коло 300 осіб, на обіді-бенкеті 150.

Миряни були піднесені на дусі відправою та співом у живій українській мові. Патріярший День у Лігайтоні гідно й величаво вшанував Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Н. Н.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 13-го вересня 1978 р. відійшов у Вічність, на 82-му році життя

бл. п.

МИХАЙЛО ВЛОХ

бувший старшина Української Галицької Армії, редактор і коавтор реґіонального збірника п. н. Винники-Звенигород-Унів, 1970.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 16-го вересня 1978 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до собору св. Володимира і Ольги в Чікаго. Відтак Тлінні Останки перевезено і зложено в дні 18-го вересня на українському цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
сестра — КАТЕРИНА
брат — ГРИГОРІЙ
та Родина в Україні, Польщі, США і Канаді

Ділимося з Громадянством Великого Клівленду сумною вісткою, що

бл. п.

МИХАЙЛО КОЛОДІЙ

ВЛАСНИК ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ у КЛІВЛЕНДІ

відійшов від нас у Вічність у лікарні Діконес 19-го вересня 1978 року і похоронений 23-го вересня 1978 р. з матірньої церкви свв. Петра і Павла на українськім цвинтарі в Пармі, в могилі біля своєї дружини Катерини.

ПАНАХИДИ були відправлені у заведенні Його імені при 3136 Зах. 14-ій вул. 21-го вересня духовенством Української Православної Церкви, а 22-го вересня парохами католицьких українських і Закарпатських парафій.

М. Колодій народився у Брониці, пов. Дрогобич, а від 1914 р. жив у Клівленді. Останніх 44 роки трудився погребанням, а при тім, був членом багатьох організацій і займав різні становища в Управах професійних і господарських товариств у місті, а як людина доброго серця, спомагав усі народні потреби.

•

Замість квітів на похорон, просили ми складати в пам'ять Покійного датки на місцеві і крайові добродійні цілі.

•

В сумі залишені:
РОЗАЛІЯ — донька
МАРІЯ КУЗДА з дітьми — сестра
КАТЕРИНА, АННА, ПЕТРОНЕЛЯ і ВАСИЛЬ — сестри і брат з родинами в Україні
ІВАН ФЕДЧАК — кузин у Вілінг

„І торкнув їй спокій вічі,
слід сльози з лиця зітерши..." (І. Калинець)

Св. п. пл. сен.

ОЛЕКСАНДРА КУЛЬЧИЦЬКА

† 21. IX. 1978

Пластовий Курінь „ВЕРХОВИНКИ"

Головна Управа
Українського Лікарського Товариства Північної Америки

зі сумом повідомляє своє Членство й Українське Громадянство, що дня 11-го вересня 1978 року в Лос Анджелес, Кал., відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ТИМІШ ОЛЕСІЮК

довголітній член Т-ва і основоположник УЛТПА, видатний громадсько- політичний діяч, б. член Української Центральної Ради та уряду Української Народної Республіки в екзилі.

ПОХОРОН відбувся на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Опечаленим Дружині, Донці, Синові і Родині висловлюємо глибоке співчуття.

У безмежному смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що Волею Всевишнього, 25-го вересня 1978 року відійшов від нас у Вічність, на 83-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

АВКСЕНТІЙ ДОРОШЕНКО

довголітній член Управи ОДВУ і староста Української Православної Катедри св. Володимира в Ню Йорку, б. сотник Української Армії і старшина Січових Стрільців на Закарпатській Україні,

нар. 10-го березня 1896 р. на Дніпропетровщині, Україна.

ПАНАХИДА в середу, 27-го вересня 1978 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Thomas Quin, 35-20 Broadway, Long Island City, N.Y.

ПОХОРОН в четвер, 28-го вересня 1978 р., о год. 9-ій ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Андрія в Бавнд Бруку, де о год. 11-ій ранку буде віправлена СЛУЖБА БОЖА, а опісля на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
дочки:
ОЛЕНА з мужем о. СТЕПАНОМ БІЛЯКОМ
АННА ШЕЛАК з мужем ЮРКОМ
внуки:
ІРИНА з мужем ПЕТЬКОМ
ЮРІЙ
та ближча і дальша Родина

Український Конґресовий Комітет Америки

з жалем повідомляє Українську Громаду, що в понеділок, 18-го вересня 1978 року, несподівано, відійшла у Вічність членка Крайової Ради УККА

бл. п.

СТЕФАНІЯ САЛДАН

•

Горем прибитій Родині складаємо наші найщиріші співчуття.

Екзекутива

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку — Відділ УККА

з жалем повідомляє Українську Громаду, що в понеділок, 18-го вересня 1978 року, несподівано, відійшла у Вічність довголітня членка Управи КОУАО

бл. п.

СТЕФАНІЯ САЛДАН

•

Горем прибитому мужеві Михайлові і всій Родині складаємо найщиріші співчуття.

Управа

„Допоможіть усунути"...

(Закінчення зі стор. 2)

звою Совєтський Союз криється нелюдська жорстока ідеологічна імперія. Народна ненависть проти якої раз-у-раз стихійно виривається на поверхню.

Про силу народного гніту можна судити по таких цифрах. В роки найбільшого піднесення революційного руху в російській імперії за царату, в десятиліття 1902-1912 рр., військові сили придушили робітничі повстання чотири рази і три рази придушували повстання на кораблях. За звичайне совєтське десятиріччя 1962-72 рр. були жорстоко задушені військом виступи робітників у 20 містах, в тому числі 8 в Україні, і задушені два повстання на кораблях.

Тепер робітники Совєтського Союзу намагаються створити організований робітничий рух. У цій спробі дістають велику підтримку від правозахисного руху. За останніми даними, в Москві був створений, за прикладом Польського Комітету захисту робітників, Комітет оборони робітників. Ми віримо, що совєтським робітникам допоможуть профспілки вільного світу, в першу чергу, американські профспілки.

Совєтський уряд лютує. Організаторів незалежної профспілки запроторюють у тюрми і психлікарні. Але це не показ сили уряду. Влада не має успіхів у себе вдома і тримається виключно на зовнішніх успіхах. Зупинити совєтську агресію — це допомогти не тільки собі, але й допомогти совєтським народам здобути волю.

Американський президент Джіммі Картер виголосив програму, гідну великого народу — поставити моральні критерії понад усім, вести тверду зовнішню політику. Наслідком цього є мир на Близькому Сході. Світ стояв на грані війни. Зараз вона відсунена. Але це лише перший крок. Щоб провадити тверду і високоморальну політику, Президент потребує підтримку свого народу. В першу чергу, — від робітників. Дайте йому ту підтримку і тим допоможіть остаточно усунути небезпеку, яку створили агресивні терористичні режими.

У бажанні щастя

(Закінчення зі стор. 2)

забагато? Подумай, яка безліч воєнних інвалідів. Скільки сиріт можуть пригорнути твої руки. Поглянь, яка краса в природі, як бджілки трудяться для добра інших. Вертайся до життя! І я повернулася.

— По приїзді до Америки життя видалося мені цікавим, новим — продовжувала пані Віра. — Все треба було починати із початку — від ложки і сорочки, як тоді говорилося.

— Однак, по роках, як шафи наповнилися дорогою одежою, а книжка банкова долярами, до мого гарно улаштованого мешкання заглянула нудьга.

— Тепер ви були вільні, чому не шукали друга життя? — перервав доктор.

— Забагато зазнала розчарувань і зневірилась в людей — відповіла шорстко.

— Правда, була у мене щира приятелька, однак перед роком вона вийшла заміж і я, залишившись зовсім сама, недавно переїхала до цього міста. Думала, що коли зміню місце, промине моє пригноблення. Чи знаєте, що значить самота, порожна хата, пустка, коли нема до кого слова промовити? — запитала в розпуці.

Доктор Сіверський аж здригнувся. Здавалося, що холод з його багатої хати повіяв по затишній канцелярії.

— Так, знаю, промовив глухо, але все ж можна якось зарадити. Чи не старалися ви знайти задоволення у суспільній праці?

— І цього пробувала, але кому потрібне чуже горе? Чи ж могли ті веселі, вдоволені пані зрозуміти моє положення? Я тільки смуток вносила в їхнє товариство.

— А чи не думали ви ніколи над людськими стражданнями? — не переставав питати. — Скільки немічних, сліпих, калік є в лікарнях у домах для старців, які потребують теплого слова, допомоги, усміху. Попробуйте заповнити ваш вільний час добровільною працею у шпиталі.

— Ні, ні, — заперечила гостро пацієнтка, цього бути не може. Горе інших мене ще дужче пригноблює, ще більше унещасливлює.

Доктор низько схилив голову і дуже тихо сказав — як часто в погоні за щастям ми забуваємо про горе ближніх.

Тоді пацієнтка втратила панування над собою і піднесеним голосом промовила — І ви смієте це говорити? Ви, що не знаєте ані біди, ані пустки, ані самоти. У вас є родина, вродлива дружина, чепурна донечка — ви щасливий чоловік. Хіба вам розуміти людей на межі божевілля?

Доктор Сіверський, не підводячи голови, руками закрив обличчя і ледве чутно сказав: — Так, це все правда, тільки перед роком згинула в автовій катастрофі моя дружина, а моя єдина донечка, моя Зіронька у заведенні для калік.

— Боже мій, простіть я цього не знала — прошепотіла пані Віра. І, раптово, у неї здійнялася думка, що вона заопікується цією дівчинкою, але що це вона йому колись скаже згодом.

Окружний Комітет Відділів УНС у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

в суботу, 7 жовтня 1978 р., о год. 6-ій веч. в залі УКЦеркви св. Володимира
при Зерби Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У Зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію УНС та члени з родинами наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319, Бреслав — 30, Вілкс Бері — 99, 223, 278, 282, Едвардсвилл — 169, Сейр — 236.

У Зборах візьмуть участь:

Марія Душник, заст. гол. предсідника УНС
Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС

До участи в зборах запрошується Членство і все Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Роман Дяків, голова
Василь Стефурин, секр. Катерина Лукач, касир

Відсвяткування 15-річчя ювілею „Українського Історика" в Чікаго

У неділю, 10-го вересня, ц. р., о год. 3-ій по полудні, при виповненій публікою великій залі Українського Народного Союзу при 843 Норт Вестерн евеню, у Чікаго, відбулося величаве ювілейне святкування з нагоди 15-річчя єдиного в діяспорі українського наукового історичного журналу — „Український Історик".

Було доволі відрадним явищем те, що в святкуванні взяли участь не тільки українські професори-науковці, які прибули з різних університетів нашого міста і стейту, але також і з інших сусідніх стейтів. Дуже потішаючим було те, що були професори з молодшого покоління, а також на залі були молоді освічені люди, що прийшли вислухати дуже цінних доповідей наших визначних істориків-науковців.

Свято відкрив голова Чікагського Відділу Українського Історичного Товариства — проф. д-р Михайло Біда, який привітавши всіх присутніх, у першу чергу запросив до президіяльного стола гостей чужинців-науковців: д-ра Леопольда Розборіля (чех), який є президентом Alliance of Friendship of Central-East European Nations; д-ра Яна Морелєвського (поляк) директор дослідного Institute of Central-East European Studies, а також викладачем і адміністратором Відділу Польського Університету (ПУНО) в Чікаго; полковника дипл. Пйотра Гарцая (поляк, учасник боїв під Монте-Касіно), який є викладачем Відділу ПУНО в Чікаго; д-ра Зиґмунта Вигоцкого (поляк), викладач у Відділі ПУНО в Чікаго.

Із визначних українців запрошено до президіяльного стола голову Осередку наукової Праці НТШ у Чікаго проф. д-ра Юрія Мачука; науковця і пастора Олексу Гарбузюка; президента Українського Музею в Чікаго д-ра Романа Вереса; директора Філії Українського Католицького Університету в Чікаго й проф. Льойоля університету в Чікаго проф. д-ра Василя Маркуся; проф. д-ра Дмитра Штогрина з Іллинойського університету, Шампейн, Іллиной; проф. д-ра Степана Самбірського та пресового референта доросту УЛТПА д-ра Павла Пундія.

Зорганізованою групою (12 осіб) прибуло, щоб вислухати цінних доповідей студенти-маґістранти і докторанти Відділу ПУНО в Чікаго (директором Відділу Польського університету в Чікаго є українець проф. д-р Михайло Біда).

Опісля предсідник попросив до слова головного редактора „Українського Історика" проф. д-ра Любомира Винара з університету Кент, Огайо, який виголосив доповідь на тему: „Значіння проробленої наукової праці ‚Українським Істориком' і дальші перспективи на майбутнє".

По закінченій першій доповіді предсідник представив другого доповідача визначного знавця історії, а в основному фахівця з наукової ділянки скитології — д-ра Олександра Домбровського із Ню Йорку, який виголосив доповідь на тему: „Рання історія Руси-України на сучасному етапі дослідів".

Коли прелеґент закінчив свою доповідь, то предсідник зарядив 15-хвилинну перерву, на якій присутні гості мали змогу відсвіжитись при суто заставлених столах; за перекуску подбала працьовита п-ні Віра Біда, яка є представником нашого журналу — „Український Історик" на Чікаго.

Після перерви зацікавлені ставили першому доповідачеві, цебто проф. д-рові Л. Винареві питання, на які він давав пояснення. І так розпочалась пожвавлена дискусія. Опісля ставлено питання другому доповідачеві д-рові О. Домбровському, який речево прецизував відповіді.

Запити ставили такі особи, як: проф. д-р Дмитро Штогрин, проф. д-р Степан Самбірський; проф. д-р Василь Маркусь; інж. Люба Огаренко; п. Швець та інші. Тому й ця небуденна імпреза затяглась до пізнього вечора і, коли предсідник заявив, що вже пора кінчати, то дискутанти були невдоволені, що переривається так цікаву дискусію про ранню історію Руси-України.

Вкінці забрав голос член Польського Наукового Інституту в Америці, який є директором Дослідного Інституту Центрально-Східньо Европейських Студій, а також адміністратором Відділу Польського університету в Чікаго — д-р Й. Морелєвский, який, подякувавши за запрошення, а опісля говорив, що він гордий з цього, що поляки мають свій університет, який, до речі є очолений українцем проф. д-ром М. Бідою, а тому закликав, щоб чехи та українці також зорганізували свої подібні університету для студій рідної історії і культури.

Управа Відділу Укр. Історичного Т-ва у Чікаго

Успіхи нашої молоді

Новий дентист — д-р Орест Кінах

Д-р Орест Кінах

Д-р Орест Кінах син свідомих українських батьків активних в громадсько-церковному житті, народжений 7-го липня 1953 р. в Ст. Марі, Онт., Канада. Початкову науку Орест почав в католицькій школі св. Станіслава. Середню освіту одержав в Кора Коледж гайскул, де відзначався своїми здібностями з біології, отримавши стипендію. Орест продовжує свої студії і переноситься до Льондон університету Вестерн Онтаріо. На тім університеті успішно закінчує свої студії, а з біології знову отримує відзначення, тоді переноситься до Торонтонського університету, Відділ Дентистичний, де свої студії закінчує успішно дипломом д-ра дентиста.

Орест Кінах повернувся до Ст. Марі до своїх батьків і тут з початком липня 1978 року відкрив свою канцелярію, щоб служити своїй, тут невеликій українській громаді.

Орест в юних літах був активний в вівтарній дружині належав до молодечої організації СУМА. Тепер належить до медичної громади УЛТПА, Відділ Торонто Онт. і Дентистичного товариства в Канаді. Він також цікавиться спортом, є любителем природи серед якої виріс. Любить відпочивати при ловлі риб. Завдяки своїм батькам володіє українською мовою в письмі і слові.

А. Сольчаник візьме участь у філателістичній виставці

Філядельфія. — У днях від 29-го вересня — 1-го жовтня, тут в приміщеннях Шератон готелю при 17-ій вул. та Кеннеді бульварі відбуватиметься філателістична виставка — СЕПАД, в якій візьме участь Андрій Сольчаник, виставляючи збірку п. н. „Математично-природничі науки та технологія із українськими пов'язаннями". У цій збірці на 160 сторінках (10-ох таблицях) зібрано понад 500 марок та блоків як також 85 конверт, першоднівок, печаток (касівників) та поштівок. На виставці знаходитимуться поштові випуски різних країн, включно із Україною, які вказують на пов'язання із Україною багатьох представників математично-природничих наук та технології. Минулого року ця збірка (80) сторінок отримала бронзові нагороди на філателістичних виставках БАЛПЕКС та СЕПАД.

Виставка відбуватиметься у п'ятницю і суботу від 11-ої год. ранку до 7-ої год. вечора та в неділю від 10-ої ранку до 4-ої по полудні.

Совєтський депутат...

(Закінчення зі стор. 1)

англійських „колеґ-парляментаристів" не втручатися у внутрішні справи Совєтського Союзу, а щоб вони краще цікавилися своїми справами як: страйки робітників, нетрі Іст-Енду, подіями в Північній Ірляндії, де відбуваються „вбивства тільки за те, що людина вірить не в ту релігію. Якщо ти католик — в будьяку секунду чекай на кулю".

Совєтський депутат закидає англійським парляментаристам, що вони, мовляв, не виконують своїх обов'язків і не добиваються, щоб в Англії „дотримувалися закону" та „шанували людські права". Бо совєтські депутати не втручаються у внутрішні справи інших країн, а уважають своїм обов'язком добиватися дотримання „основних прав людини в нашій державі", навіть включає, між іншим, і свободу віровизнання. До речі, совєтський депутат не відхрещується від процесів у Совєтському Союзі. бо він твердить, що „Як відомо, зрадників і шпигунів судили за совєтським законом, і процеси проходили з повним дотримуванням усіх юридичних норм". З цього листа виходить, що в Совєтському Союзі карають тільки „зрадників" і „шпигунів" та, мабуть, кримінальних приступників, хоч про них депутат Кожевніков не згадує.

ПЕРЕСТАВЛЕНІ ВІДСТУПИ

У „Свободі" з суботи, 23-го вересня ц. р. (ч. 205), в статті Р. Ільницького під наголовком „Чи потрібна політика українцям?" трапилася технічного порядку помилка при переносі тексту з 2-ої на 3-тю сторінку. Останній відступ, який починається словами „А тим часом..." слід переставити на початок переносу на 3-ій сторінці.

ОТЕЦЬ Д-Р Л. ГУЗАР ГОСТЕМ УНІГУ

Кембрідж, Масс. — Якраз точно в 10-ліття встановлення української програми в Гарвардському університеті, Український Науковий Інститут Гарвардського університету вітатиме у себе визначного духовника, о. д-ра Любомира Гузара з Риму, який відвідає дирекцію та наукових співробітників Інституту.

З цієї нагоди відбудеться семінар із доповіддю гостя на тему: „Спостереження над історією Студитського монастицизму".

Семінар почнеться о годині 12-ій в полудне, в п'ятницю 29-го вересня 1978 року, в приміщенні Інституту.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

Повідомляємо всі організації і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не буде відписуватися.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ЧУЧМАЬ, членка УНС Відділ 54 Т-ва Українська Січ у Валінґфорд, Конн., померла 2 липня 1978 р. на 53 році життя. Нар. 1925 р. в Юґославії Членкою УНС стала 1956 р. Залишила у смутку мужа Ярослава, дві доньки і п'ять внуків Похорон відбувся 5 липня 1978 р. на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвен, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

НС Відд. 432 Т-ва імени Т. Шевченка в Торонті, Онт., помер 7 листопада 1977 р. на 74 році життя. Нар. 1903 р. в Жидачеві, Україна. Членом УН став у 1957 р. Залишив дружину Евгенію, дочку Ярославу з чоловіком, синів — Петра і Івана з дружинами та 7 внуків. Похорон відбувся 10 листопада 1977 р. на цвинтарі Норк в Торонті.

Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Зорич, секр

МИХАЙЛО МОМОТ, член УНС Відд. 352 в Честер, Па., помер 30 червня 1978 р. на 83 році життя. Нар. 1895 р. в Брониці, пов Дрогобич, Україна; членом УНС став 1939 р. Залишив у смутку дружину Осипу, синів: Івана, Бенні і Александра, двоє внуків і прибраного внука. Похорон відбувся 5 липня на цвинтарі св. Марії в Абінґтон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Я. Щербак, секр,

РОМАН БРОНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 53 в Савт Сайд Піттсбурґ, Па., помер липня 1978 р. на 83 році життя. Нар. 12. 5. 1895 р. в Західній Україні: Членом УНС став у 1918 р Залишив у смутку сина Рассела, дочку Дороту і 7 внуків. Похорон відбувся 8 липня 1978 р. на цвинтарі св. Володимира — Бетел Парк в Піттсбурґ, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Головатий, секр.

РОМАН ЗАНКІВ, член УНС Відд. 479 у Філядельфії помер на 66 році життя. Нар. 1912 р Галичині, а членом УНС став у 1973 р. Залишив у смутку дружину Джені. Похорон відбувся на цвинтарі у Філядельфії.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Я. Петрів, секр.

ВАСИЛЬ ДЖУРА, член УНС Відд. 106 в Чікаґо, Ілл., помер 13 липня 1978 р. на 54 році життя. Нар. 1924 р. в Україні. Членом УНС став 1971 р. Залишив у смутку дружину Анну, синів Стефана, Мирослава і дочку Дарію та дальшу родину в Америці, Україні і Польщі. Похорон відбувся 17 липня 1978 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо Парк Рідж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

МИХАЙЛО МОСЮК, член УНС Відд. 217 в Рочестер, Н. Й., помер 13 липня 1978 р. на 63 році життя. Нар. 1915 р в Україні; членом УНС став у 1959 р. Залишив у смутку дружину Геновефу, дочку Марію, сина Володимира, внука і сестри Анну і Марію в Україні. Похорон відбувся 17 липня 1978 р. на цвинтарі Голі Сепульчер в Рочестер, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Кубарів, секр.

АННА ГОРЧАКОВСКІ, членка УНС Відд. 238 в Бостон, Масс., померла 19 липня 1978 р. на 81 році життя. Членкою УНС стала 1939 р. Залишила у смутку дочку Софію і 4-ох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Гоуп в Рослендел, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Ремік, секр.

ЙОСИФ БРИНҐЕЛЕВИЧ, член УНС Відд. 383 в Бриджпорт, Па., помер 28 липня 1978 р. на 55 році життя. Нар. 1923 р в Котесвіл, Па.,; членом став у 1942 р. Залишив у смутку дружину Анну, одного брата і дві сестри. Похорон відбся 1 серпня 1978 р. на цвинтарі свв. ап. Петра і Павла в Кінґ оф Прусія.

Вічна Йому Пам'ять!
Йосиф Хома, секр.

АТАНАС АФІНОВИЧ, член УНС Від. 57 в Коговс, помер 6 липня 1978 р. на 91 році життя. Нар. 1887 р. в Західній Україні. Членом УНС став у 1924 р. Залишив у смутку сина Михайла. Похорон відбувся 10 липня 1978 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорд.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Савків, секр.